

Til sygehusdirektør Leif Vestergaard.

Hvad gør sygehusadministrationen og sygehusene for at leve op til Sundhedslovens paragraffer om genoptræning? Det er ikke godt nok at høre, at "Vi er ved at komme efter det" mere end et år efter, at loven er trådt i kraft.

Nogle kommentarer og tanker i forbindelse med debatten om genoptræning.

Der er flere gange i de skrevne medier stillet spørgsmålstegn ved, om den genoptræning, som er nødvendig efter en sygehusindlæggelse, egentlig finder sted i det omfang, som er nødvendigt.. Sundhedsloven pålægger den udskrivende afdeling at udarbejde en genoptræningsplan, som skal sikre, at patienten får den nødvendige genoptræning i kommunen, som har ansvaret herfor. Sundhedsministeren udtalte 3. januar 2008, at han ville se nærmere på genoptræningen efter klager fra patientforeninger.

Den 23. februar var der en artikel i JP Århus **Et system på krykker**, hvor cheflæge Anne Thomassen udtaler sig. Den 27. februar stod i samme avis, at regionsrådsmedlem havde bedt regionsrådsformand Bent Hansen om en redegørelse. Jeg mener ikke at have fået en sådan redegørelse. JP Århus fulgte op på sagen i sin leder den 2. marts. Jeg havde et indlæg i samme avis den 4. marts. hvor jeg gav udtryk for, at patienter har ret til og krav på genoptræningsplaner, såfremt genoptræning kan bedre deres tilstand.

Jeg spurgte i forbindelse med regionsrådets møde med specialerådene, om der var problemer med genoptræningsplaner og fik at vide, at det var der ikke inden for det neurologiske område.

Vi har talt meget om "et sammenhængende patientforløb". Og hertil hører netop samarbejdet mellem sygehusene og kommunerne. Genoptræning kan gøre den store forskel på et godt eller et sølle liv. Derfor er det vigtigt, at også denne del tages op i forbindelse med udskrivningen. En genoptræningsplan sikrer, at patienten kan få vederlagsfri (kommunalt betalt) genoptræning efter udskrivelsen.

Jeg har fået en henvendelse fra en borger, opereret for knælidelse på Silkeborg Sygehus, som mangler en genoptræningsplan for at kunne få vederlagsfri genoptræning hos fysioterapeut, som hun har ret til, jf. loven. Så det handler ikke alene om Århus Sygehus. En redegørelse for hele regionen ønskes derfor.

Hvorfor udarbejdes der langt flere genoptræningsplaner på Viborg Sygehus end på Århus Sygehus? De problemer, som cheflægen ved Århus Sygehus forklarer de manglende genoptræningsplaner med (begyndervanskeligheder, it-problemer), er vel gældende også for Viborg og regionens øvrige sygehuse?

Overskrifter som:

Genoptræning halter, Patienter mangler genoptræning, Genoptræning ikke god nok, Et system på krykker ... er ikke rar læsning.

Nu har loven været gældende i 15 måneder. Nu skal den bare fungere. Der er ingen undskyldning for, at patienter ikke får de genoptræningsplaner, som er nødvendige for den fortsatte behandling i kommunerne. Overskriften **Økonomien går bedre uden genoptræning** er misvisende. Det kan godt være, at kommunen sparer penge her og nu, men på sigt er det langt billigere at få gjort patienterne selvhjulpne – og hvad der tæller mere end penge: Livskvaliteten for den enkelte patient.

Jeg ser frem til redegørelsen.

Med venlig hilsen
Kate Runge